

VECKOBLADET 20

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1981 7:e årg.

Lösnummerpris 1 kr

Fredagen den 22 maj.

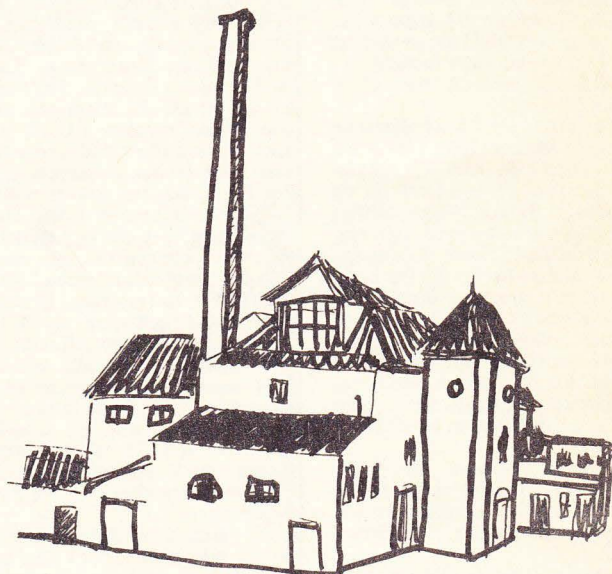
ARG-förslag: Föreningshus vid Auktionskammaren

Gör Auktionskammaren med vidhängande byggnader till föreningshus! Den tanken lanceras i senaste numret av Antirivningsgruppens bulletin ARG-information. ARG har granskat byggnaderna och konstaterar att "om politikerna överhuvudtaget är intresserade av ett föreningshus lär de aldrig finna ett lämpligare i Lund."

Byggnaderna (som är de delar som finns kvar av det sk Borgska industrikomplexet) ligger bakom Tempo. De består av Auktionskammaren mot Kattesund (där finns också en keramikverkstad på övervåningen). Hopbygget med den finns en fyra våningars magasinbyggnad av tegel. Den hänger i sin tur ihop med en klocktornsförsedd fabriksbyggnad, där Pileprodukter förut höll till. Dessutom ligger där bredvid en liten långa som innehåller glasmästeri och träningslokaler för musikband.

Grönköping

Enligt gällande stadsplan ska Klocktornshuset rivas och de övriga husen bevaras. Men för en tid sedan gjorde Fastighetskontoret en kostnadsberäkning för upprustningen, som var rätt egendomlig. Trots att byggnaderna är i ganska gott skick ville man byta i stort sett allt som går att byta ut: dörrar, fönster, golv, tak... I sina beräkningar av kostnaderna kom kontoret fram till summan 1,8 miljoner. Huvuddelen av den summan berodde dock å rivningen av Klocktornshuset, eftersom den byggnaden innehåller magasinets trapphus och glasmästeriets toalett, som alltså måste ersättas... Men det märkligaste är att Fastighetskontoret efter att man räknat fram siffran 1,8 miljoner menar att eftersom man ändå alltid brukar räkna fel så kommer det nog att kosta 3 miljoner. ARG: "Det har något av Grönköping över sig när fastighetskontoret gör denna totala inkompetensförklaring av sig själv."

Föreningshus

"Centrum får inte bara bestå av bostäder och kontor. De gamla fabriksbyggnaderna lämnar ett viktigt bidrag till förståelsen av staden framväxt", skrev ARG i ett tidigare nummer av sin bulletin. Efter att ha gjort en besiktning av husen kan ARG i senaste numret av bulletinen även leverera praktiska och ekonomiska argument för bevarandet: "Husen har underhållits kontinuerligt och är i förhållandevis bra skick. Här finns el och vatten överallt, brandstegar, hiss och trapphus i tillräcklig omfattning. Av rent

ekonomiska skäl måste det vara vansinne att riva husen. Användningsmöjligheterna är många..."

Man pekar på lokalernas stora möjligheter för småindustrier, hantverkare och föreningar. Här finns sotra salar, små rum och ateljévåningar om vartannat.

"Det har länge arbetats för ett föreningshus i Lund. De här byggnaderna är klart lämpligare än något av de alternativ som nämnts tidigare - Bryggeriet, Elverket, Nordarmatur - både praktiskt och ekonomiskt sett."

Nå, vad säger ni, föreningar, hantverksgrupper och andra?

FRITID är inte bara idrott

Nu blir man av med sin fritids-gård på Väster. Den 1 januari 1982 stänger gården på Folkets Park. Nöbbelövsborna blir »blästa» igen - någon bygglekplats blir det inte förrän 1987, trots att man lovat bygga den flera år i rad nu. Bl a dessa svängremsbeslut fattades på fritidsnämndens budgetsammanträde i måndags. VPK protesterade förgäves...

VPK:s Eva Svegborn pläderade under budgetmötet för en omfördelning av fritidsnämndens pengar, till förmån för gårdsverksamhet, motionsidrott, campingplats, bygglek och allaktivitetshus.

I årets budget går 17 miljoner kr kronor till idrotts- och badanläggningar, 11 milj till fritids-gårdar och bygglek, 11 milj till

föreningsbidrag och lokaler samt 1 milj till friluftsliv och motion. Detta är kostnader som kommer på skatten. Merparten av föreningsbidragen går också till rena idrottsföreningar.

Eva Svegborn framhöll att VPK vill stödja idrotten, men möjligheterna att idrotta är redan idag väl tillgodosedda. Därför går VPK emot nya, dyra anläggningar som kostar mycket i underhåll och slukar mängder av energi - som t ex en planerad ishäll på Norra Fälåden. De pengar som i framtiden skall gå till idrotten, bör läggas på små och billiga stadsdelsanläggningar.

Fritidsverksamhet är inte bara sport och idrott, sa Eva. Det finns t ex ett stort behov av ett allaktivitetshus i Lund. Pengar till

ett sånt bör avsättas. Lund har många musik- och teatergrupper som behöver repetitionslokaler och många föreningar har lokalproblem. Det är en typ av fritidsverksamhet som vi i VPK vill satsa på!

Om inte borgarna och sossarna lyssnar till folkopinionen mot skjutbanan på S:t Hans backar, kommer den att byggas snart.

Men det skall bli mer skjutande! I femårsplanen är inte mindre än 5 miljoner kr upptagna för en gevärsskjutbana inom kommunen.

Det kan ju lundaborna på Väster begrunda när borgarna nu bestämt att stänga deras fritids-gård i Folkparken - Under VPK:s och SAP:s högljudna protester.

Skandalutsläpp läckte

Med anledning av att 60 liter miljöfarliga kemikalier från Lunds lasarett nyligen hållits ut i avloppssystemet och rutinerna ändrats efter det att skandalen läckt ut i pressen, frågar VPK:s Ulf Nymark i en interpellation:

1. Vilka var vid tidpunkten för det inträffade giftutsläppet rutinerna för hantering av denna typ av avfall?

2. Gäller samma rutiner för alla landstingets sjukvårdsenheter?

3. Vilka åtgärder har förvaltningsutskottet vidtagit för att omedelbart sätta stopp för ytterligare giftutsläpp?

4. Kan förvaltningsutskottets ordförande garantera att en uppreppning av det inträffade inte kommer att äga rum vid någon av landstingets vårdenheter?

DRÅPSLAGS HYROR

Ett dråpslag mot ideella och politiska föreningar i Lund. Så kan man beteckna de av borgarna aviserade hyreshöjningarna i kommunens centralt belägna fastigheter.

Hyressättningen i affärs- och kontorslokaler är fri. Hittills har den borgerliga majoriteten tagit ut låga hyror i sina äldre fastigheter i stadsgrännan, men nu blir det en ändring.

För att ta ett oss näraliggande exempel så kommer hyran för VPK Lund att nära fyrdubblas från och med hösten. I och för sig är *måttliga* hyreshöjningar rimliga med tanke på att kommunen står för underhållet, men så länge vi har funnits på Bredgatan har kommunen inte gjort ett dugg ifråga om underhåll. Huset har som så många andra kommunägda hus vanskötts och förfallit sedan många år. Visserligen renoveras fastigheten nu, men det betalar inte kommunen utan försäkringsbolaget.

Vad är borgarna ute efter? Att betala sina tveklaktiga fastighetsaffärer eller att driva ut föreningar och partier från innerstan?

Lokalsituationen har länge varit svår för föreningarna i Lund, bland annat på grund av borgarnas rivningspolitik. Med de nya hyreshöjningarna kommer inga föreningar ha råd att stanna kvar i de hus som trots förfallet ännu står kvar.

Menar då VPK att hyrorna inte ska höjas för affärs- och kontorslokaler i centrum?

Självfallet menar vi inte så, det finns alternativ. I många andra kommuner sätts hyrorna för föreningar och politiska organisationer lägre än för kommersiella företag. Detta som en form av stöd till föreningarna. Så är det inte i Lund. Här tvingas föreningarna leva på samma villkor som vinstgivande företag.

VPK Lund kommer att driva kravet på en rimlig hyressättning för föreningar och politiska organisationer och bekämpa denna yttring av den borgerliga svängningspolitiken

FRIHJULET

Mårtenstgat. 6, Kävlinge.

046/ 73 43 83

Generalagent för Enfield India motorcyklar.

Försäljning av Rayleigh och Bianchi cyklar.

Racer- och touringcyklar tillverkas efter mått.

Reparationer — reservdelar.

OBS: felaktigt tel.nr i förra annonsen

Från ett Vietnammöte

Majlördagssolen gassade över den folktomma Bredgatan. Klockan var en kvart över tre. Det var dags att börja festen till sexårsminnet av Vietnams befrielse i stadsbibliotekets hörsal.

Pressattaché Hung såg yngre ut än han var, lätt och snabb med ljus röst och livlig blick. Han talade svenska. Så länge han höll sig till sitt skrivna manus verkade han lite osäker, men när han talade med egna ord märktes det att han tillägnat sig svenskan fullständigt och flödande kunde uttrycka sina tankar och känslor, medryckt av sitt engagemang och rörligheten i sitt intellekt. Hotet längs Kampuchéas gräns kvarstår. Son Sann, en av Sihanouks närmaste män och rivaler, turnerar i USA, som lovat honom ökat stöd under förutsättning att han samarbetar med Pol Pot. Sihanouk kräver militär hjälp från Kina och USA. Men, säger Hung, det där är betydelse-löst. Utvecklingen kan inte vridas tillbaka. De allmänna valen i Kampuchea var en framgång. Ett visst risöverskott produceras nu i Kampuchea. Siffrorna beträffande Pol Pots folkdöd blir allt säkrare. DNS legendariske Vietnamreporter sedan 20 år Sven Öste anger nu 2 miljoner som en sannolik siffror, dvs 25 % av befolkningen. De överlevande kommer aldrig mer att släppa in Pol Pot i Kampuchea.

I Vietnam är livsmedelssituationen svår efter tan i norr och ekologiskt orsakade översvämningar i söder. Kina anklagar Viet-

nam för provokationer längs gränsen. Men, säger Hung leende varför skulle lilla Vietnam (han mäter av på tumnageln) vilja provocera stora Kina? Det är Kina som vill upprätthålla trycket mot Vietnam.

Läget är bättre nu än någonsin, bättre än någon vågat drömma om när bomberna föll över Hanoi julen 72 eller när Kina och Pol Pot angrep samtidigt från norr och söder 78 och 79. Och till segern har det svenska solidaritetsarbetet bidragit, hävdar Hung.

Vietnam lider brist på läkemedel. Det var därför vietnameserna bad Karin Söder om bistånd till en vietnamesisk läkemedelsindustri.

Mötetsdeltagarna diskuterar och antar en resolution som kräver att Sverige ska hjälpa Vietnam att få igång läkemedelsproduktionen så snart som möjligt.

Resolutionen skall tillställas Karin Söder och Ola Ullsten, men en viss tvekan råder: har Sverige för närvarande någon regering att skicka resolutioner till?

Efter mötet rullas den väldiga röda Vietnamflaggan ihop, den flagga som under femton års tid gått främst i så många stora demonstrationer i Lund.

Gunnar Stensson

ÖSTRA TORN- interpellationer

**Hur blir det på Östra Torn?
Nu ställs också Landstingsledningen till svars.**

Iförra veckans VB berättade vi om hur byggandet av det sedan länge planerade centrumhuset Fagotten på Östra Torn, med bl a Barnavårdscentral, fritidshem, öppen förskola och konsumbutik, hotades pga att kommunen och landstinget övervägde att dra sig ur projektet.

En interpellation angående detta från Birgitta Edgerton (vpk) har inlämnats till kommunstyrelsens ordförande Sverker Oredsson. Tyvärr har vi inte fått tillgång till SOs svar när detta VB-nummer görs. Den utlovade redogörelsen kommer istället i nästa nummer av VB.

Men däremot kan vi berätta att

en interpellation lämnats också till Landstinget, angående Barnavårdscentralen i Fagotten (utlovad sedan 1977). Områdets nuvarande barnavårdscentral ligger på Linero, dit bussen går var 40:e minut.

Ulf Nymark (vpk) frågar i sin interpellation till Landstingets förvaltningsutskotts ordförande: *-Hur tänker landstingsledningen agera för att de boende inom Östra Torn skall få tillgång till en rimlig barnavårdsservice inom stadsdelen?*

- Planerar ni någon kontakt med Lunds kommun för att så snabbt som möjligt lösa de problem som har uppstått kring byggandet av ett servicecentrum i kvarteret Fagotten?

VB återkommer.

VI BEKLAGAR

att en del prenumeranter fick förra VB (nr 19) först på tisdagen i denna vecka. Antalet prenumeranter ökar hela tiden, vilket ju är glädjande, och en del adresskort har flyttats över till en ny kassett. Det var här misstaget gjordes. Kassetten glömdes helt enkelt bort. Detta drabbade prenumeranter på de högsta postnumren i Lund, från 368 och uppåt. Vi hoppas att det inte ska upprepas.

VB-redaktionen

Bokcafét
S:1 Petri Kyrkogata 7

Veckans erbjudande:
*P. Chotjewitz:
»Gryningens grå män»
Barrikadens förlag.*

Ord pris : 54 kr.
NU: 48 kr!

Med Bibehållen Ledning

Häromveckan kunde VB rapportera om de planerade nedskärningarna inom barnomsorgen i Lund. I tisdags var det MBL-förhandlingar om det hela mellan Lunds kommun och de berörda fackliga organisationerna (SKAF och SFL).

Som ju är fallet vid den sortens evenemang bestod »förhandlingarna» i att arbetstagarna informerades om vad motsidan redan beslutat. SFL och SKAF krävde att få träffa de ansvariga politikerna, men fick nöja sig med tjänstemännen på Socialförvaltningen, som bara kunde informera om att den borgerliga majoriteten i Sociala Centralnämndens arbetsutskott helhjärtat står bakom det förslag till nedskärningar som presenterades i VB för 14 dagar sedan.

Sociala Centralnämnden ska besluta i frågan på ett extra sammanträde nu på tisdag, den 26/5. Det definitiva beslutet fattas sedan i höst när budgeten behandlas i fullmäktige. VB tänker inte släppa den här frågan och det hoppas vi att inte heller föräldrar och personal gör!

GYCKEL: 25-31/5

Lunds kommunala gycklar-kommitté arrangerar en gycklarfestival som en hyllning till gatuteater, clowneri och gyckelspel.

Festvalen varar i sju dagar. Varje kväll måndag-fredag blir det inomhusföreställningar kl 19.30-23 på Svaneskolan. På dagarna 9-12 och 13.30-16.30 är det olika kurser, workshops, som kostar 200 kr per kurs och som man måste anmäla sig till. (Är du intresserad så hämta en folder på ex stadsbiblioteket.)

Lördagen blir festivalens höjdpunkt med gatuteater över hela stan och i en stor parad ger man sig ut till festivalplatsen. Folkets park, där föreställningar fortsätter till midnatt.

Alltid Gott och Rikligt på

**Clemens
matsalar**

(brevi Stadsbiblioteket)

Vardagar 11-16
Mysaftnar på ons- och fredagskvällar 19-23
a la carte rätter,
vin och öl

NATUR & SAMHÄLLE

Redaktionskollektivet till tidskriften Natur och samhälle har sina rötter i Lund, vilket föranleder VB att uppmärksamma denna – även i andra avseenden – intressanta publikation. Nedanstående frågor avser att belysa redaktionskollektivets verksamhet, men är ändå riktade till en enskild person. Vi utgår ifrån att denne i sista hand står för svaren.

Kan du inledningsvis säga något allmänt om tidskriften Natur och Samhälle och hur redaktionskollektivet arbetar?

– Vi träffas var fjortonde dag och jobbar med manuskripten, diskuterar, äter. Mycket av manuskripten tillkommer på vårt initiativ, och vi sliter ofta ganska hårt med författarna. Liksom andra tidskrifter får vi känna av att det är klen beställt med skrivarförhållanden och -lusten hos detta folk uppe vid Norra Ishavet. Vi fyller kanske en pedagogisk funktion. En hel del skriver vi själva.

NATUR och SAMHÄLLE

Nr 1 1980

Kan du kort beskriva er kritiska nisch?

– Svårt att göra, eftersom det under tidskriftens hela livstid har handlat om en sorts dragkamp, som resulterat i en ömtålig maktbalans. Vi har en del biologer, som har sina specifika intressen, i början hade vi anglosaxarna Andy Jamison/Mike Moon, som drog åt ett speciellt, kunskaps-teoretiskt håll osv. (Andy är ju fortfarande kvar). Christer Persson har träcklat in trådar från Ernst Bloch i väven på senare tid, och vi har också säkert en rätt stor kapacitet i gruppen för att prestera en gammaldags, god marxistisk analys. Vi kan kanske säga att ideologikritiken är vår nisch, och att vi inriktar oss på natursyn, vetenskapssyn, miljöreligions politik.

Ni började er utgivning 1974 med att presentera Enzenbergers "Till kritik av den politiska ekologin". Vad är det för märkvärdigt med honom?

– Det är inget märkvärdigt med honom. Vi skulle kunna säga att det rör sig om "salongsfäbig" ideologikritik – man måste också räkna med nivån hos läsarna. Bäst hade varit om man hade haft ett utbud av texter på olika nivåer: några tankeväckande pärlor för dem, som redan kan, och den stora ansträngningen inriktad på den tysta, illiterata majoriteten. Det är mycket sänt vi skulle vilja göra, men vi är för få, våra krafter räcker inte till för mer än det löpande arbetet.

Dialektiken

Hur tycker du marxismen, och då särskilt dialektiken, klarat sig i den debatt som förts?

– Det tar tio år att begripa vad dialektik är för nånting, tror jag. Många "marxister" skiter i den och lever lyckliga ändå. Frågan är vem man skall överlåta domen på: marxisterna eller icke-marxisterna? Ingendera omdömet är egentligen intressant: marxisterna har lätt för att urskulda sig, och icke-marxisterna har sitt omdöme klart från början. Jag tycker själv, att marxismen hankar efter, och att det beror bl a på uppknutenheten till personligheter och deras tolkningar av läran. Marxismen borde hela tiden återskapas på samma nivå (eller gärna högre), inte vara så förtvivlat och ångsligt retrospektiv. Klart att försök till sådant återskapande förekommer också hos oss, men de kommer till korta vid jämförelsen med föregångarna, den "stora" traditionen.

Dialektiken står sig alltid gott, men vad hjälper det, när tio pers i en nation och en generation är de enda, som har riktig kunskap om och känsla för den? Detta var kanske att ta till, men ändå.

Är du pessimist när det gäller planekonomiernas naturvårdande insatser?

– Ja, programmatisk pessimist. Men man kan samtidigt inte förneka de framsteg, som gjorts på avgränsade områden. En hel del har man "kommit till rätta" med. Värst är de samverkande effekterna av gaser, metaller, kolväten, biocider, strålning – allt i knappt mätbara doser – som tillsammans kommer att leda till en urvattning av "hälso"-begreppet, samtidigt som ett samhällssystem blir allt sjukare. De vildsinta, gallröstade, desperata "miljökämparna" är de, som har rätt, redan idag.

Kärnkraften

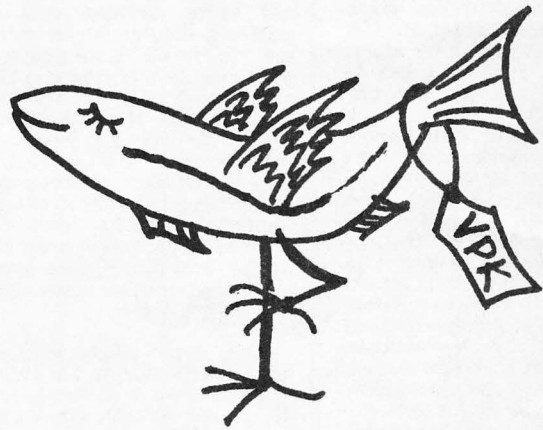
Hur ser du på antikärnkraftsfrågan i relation till övriga miljöproblem?

– Det kan vara befogat att lyfta ur den och driva den separat av taktiska skäl, grundat på en iakttagelse, att kärnkraften har en sorts symbolvärde, att det häftar en sorts klinisk fiendtlighet vid den. (Det visste också förespråkarna tidigt, därför dessa pastellmålningar med kärnkraftverk i en omgivning, som liknade Edens lustgård ...) Annars är det fel att rycka ut den ur sitt sammanhang. Jag bedömer själv stora delar av Folkkampanjens propaganda inför folkomröstningen som "felaktig", som ett misslyckande, och stod mycket främmande för den linje, som propagerades av den centrala kampanjledningen. Det får man äta upp nu.

Behövs det ett miljöparti eller duger VPK?

– Om jag skall säga nåt om VPK, så tycker jag att det är ett konstigt parti, varken fågel eller fisk. Det har en förhistoria; anor, som är svåra att hantera. Det bästa med det – som fallet kanske är för alla partier – är de människor, som arbetar i det och för det.

– Jo, men är inte nackdelarna ännu större av att de liberala miljökämparna återvänder hem till fadershuset med miljöreligions-"legitimation" och blir byråkrater under en borgerlig regim, eller av att socialdemokraterna lägger sig lågt och inväntar samma möjlighet för sin del? Så fort det blir tal om att verka s.a.s. inom rådande praxis, är ju de flesta av dessa "miljö-

Varken fågel eller fisk

Det behövs säkert inget "miljö"parti i Sverige. Men det kunde gott behövas en omruskning av hela partistrukturen, på det sätt som "Die Grünen" åstadkom i Förbundsrepubliken. Jag tror att man här får skilja mellan "djup" och "grund" miljöreligions, i Arne Naess' efterföljd, och ha klart för sig att den "djupa" miljöreligions är så vittfamnande, att ett försök att politiskt artikulera och organisera denna inte skulle mynna ut i ett "enfrågeparti".

– De Grönas framträdande aktualiserar också det gamla problemet om förhållandet mellan spontanitet och organisation. Hur permanentar vi vreden, engagemang, fantasin, den politiska ansträngningen? Genom att tåga mot Barsebäck och Brokdorf en gång om året ... ? Vi borde ockupera hus lite mer, obstruera, sjunga, påminna om vår existens hos de många oroade, missnöjda utan röst.

En del av framtiden ligger säkert på något sätt "utanför politiken", dvs utanför de etablerade politiska kanalerna och arbetsfält. Jag tror att vi i ökad utsträckning måste föra en politisk kamp mot beslutande kommunförsamlingar, mot statliga verk, på barnomsorgens område, på naturskyddsområdet osv. Här har VPK en svår ställning, står för mycket på ena benet.

Aldrig tiga

Miljöfrågorna går ju ofta över parti- och klassgränserna. Finns det inte risk för att vänsterns ideologikritiska verksamhet verkar splittrande på aktionsenheten?

kämpar" redo att ta steget, och utan betänkligheter arbeta för att stärka systemet. Det är bättre att ta risken för att skällas splittrare och envist hävda att "dagtingan" är det rådande systemets arbetsbetingelse eller ideologi. Ingen tvekan för min del, jag skulle aldrig tuga still av taktiska skäl.

Hur utvecklar sig det eko-industriella komplexet i landet?

– Svårt att säga, jag har faktiskt ingen känsla för det. Det fanns en tid när Naturvårdsverket vräkte ut hundratals miljoner i subventioner åt reningsverksbyggen och rökgasfilter. Då skar en del firmor guld med täljknivar, och det kom fram en del undermåligt materiel. Nu är man inte så rundhänt från det hållet längre. Skall vi vända oss mot den mest koncernlika och kanske viktigaste representanten för släktet i vårt land – PLM-gruppen – så har dess återvinningsdel väl haft det litet knackigt på senare tid. Det är klart att den allmänna krisen gör sig påmind också här, lika säkert kommer en uppsättning att signaleras av ökade satsningar på denna sidan.

Vad planerar ni närmast?

Vi planerar ett nummer med "Strategi för miljöreligions". I själva verket är det säkert början till en rad nummer, som tar upp denna fråga. På önskelistan står också, att vi skall skriva en "Politisk ekologi", som är tio gånger bättre än allt som hittills gjorts i ämnet. Vi kan nog göra det, om vi bara får tiden att räkna till. Folk, som vill jobba med oss, är mer än välkomna till våra möten!

Har du flyttat?

Skicka in hela adressdelen med din gamla adress till VB Bredgatan 28
222 21 LUND. Min nya adress är:

Adress.....

Postnummer.....Postadress.....

Den siste yrkesdemonstranten

Redaktören lät höra en förvånad vissling där hon satt och bläddrade i konkurrenttidningarna. »Här skriver Sydsvenskan om yrkesdemonstranter», sade hon. »Jag trodde att det släktet var utdött för längesen. Snälla Grr, kan du inte försöka intervjua en yrkesdemonstrant?»

Gula sidorna hade inget under Yrkesdemonstranter, men av en slump fick vi ögonen på Samhällsombudstare, leg. Ett enda namn fanns där och adressen var Clemensstorget, lämpligt nog.

– Nej, yrkesdemonstrant är ju egentligen en nedsättande beteckning, sade Samhällsombudstaren när vi en stund senare satt i hans våning. Och legitimationen var en gång viktig för att höja kårens anseende. Den fick man inte utan vidare, det skulle till kurser i närstrid. Och prov i röstbefrielse och skandering, för att slagorden skulle gå fram ordentligt. Ack, de fina gamla slagorden: Tage och Geijer, Lyndons la...

– Så slagorden var bättre förr?, sköt vi in.

– Allt var bättre för, sa den intervjuade med eftertryck. Stämningen, takten, disciplinen. Nu kan de inte ens använda plakاتفärg utan kör med spritpennor så att texten rinner bort när det regnar. Och äggen i dag har så sköra skal att de går sönder i handen om man skulle försöka kasta. Motståndet är heller inte detsamma.

– Motståndet?

– Ja, polisen. Förr kunde de sätta in fem kompanier vanliga snutar och två skvadroner ridande medan länspolischefen hängde i helikopter och dirigerade det hela från skyn. Och kvällen före en stor demonstration satt de och filade polishundarnas tänder. Nu står de där med stora smilet påkopplat och dirigerar en som vore man en kortage med skolbussar. Fy fan, tacka vet jag Båstad 68...

– Men hur kunde det gå så här; undrade vi och tyckte i vårt stilla sinne att det var lite jobbigt med all denna nostalgi.

– Vi har fått det för bra! Ja, också vi i omstörtarbranschen. Visst är det fint med ATP-poäng och OB-tillägg och fackligt veto mot omöjliga slagord och allt det där. Men samtidigt har gnistan på nåt sätt försvunnit. Jag minns...

Han hade verkligen kommit i stämning nu. Vi orkade emellertid inte med fler sentimentala minnen utan bröt hastigt upp. Ute i trappan kunde vi höra att han börjat sjunga:

Det var hårt på den tiden vi gick sex och sex och ibland gick vi fyra och fyra...

Grr

KUNGSMARKEN

Med säckpipa

I söndags vandrade och cyklade delar av Lunds vänster ut till Kungsmarken. Det var den traditionsenliga Vänsterns vårpromenad. Vädret var först mulet och grått och det var inte så många som kom till samlingsplatsen, Stortorget. Men efterhand så klarade det och människor strömmade till utefter Hardebergspåret. Det blev en härlig promenad ut till golfbanan.

Vi slog läger vid sjön och spände upp vår banderoll »Kungsmarken åt folket – bort med golfarna». Efter mat och vila höll Gunlög Stenfelt tal. Hon gjorde en historik över Kungsmarken i politiskt perspektiv.

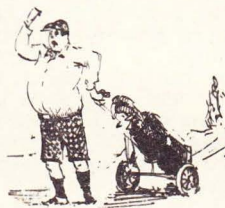
Och Artur Berger gick omkring bland buskarna och spelade säckpipa så t o m golfarna vaknade upp och lyckades slita blicken från de eländiga små vita bollarna.

Det traditionella Vårpromenadstalet hölls som nämnts av Gunlög Stenfelt. Efter att ha redogjort för områdets historia, avslutande hon med följande ord om dagens situation:

»Den sydvästskånska jordbruksmarken är den hårdast exploaterade i landet. Diken tas bort, träd och buskar, onödiga markvägar, allt som står ivägen för en maximal produktion på de hårdgödslade och besprutade åkrarna. Kungsmarken är den enda större luckan i denna produktionsyta på rimligt avstånd från Lund.

Denna unika resurs, detta

Kungsmarken, utnyttjas för att tillgodose ett exklusivt fritidsnöje hos en del av överklassen.

Golfen är inte i första hand en sport eller motionsform, golfen är en markering av social tillhörighet. Genom ekonomiska spärrar och sociala ritualer är tillträdet hårt reglerat. Ja, detta att man i ett landskap där fritidsmark är en sällsynthet kan köpa

Bananfesten

I årsboken *Lund sett från vänster 81* handlar ett kapitel om bostadsområdet Djingis Khan på Östra Torn. Författaren skriver om den sakta nedåtgående aktiviteten i området under 70-talet, men avslutar avsnittet med några smått förhoppningsfulla ord om att trenden kanske höll på att vända.

Nu kan meddelas att trenden har vänt.

Förra helgen exploderade nämligen området i den stora Bananfesten (uppkallad efter den bananformade backe som delvis inramade festområdet). Bananfesten var en lokal folkfest i dagarna tre med musik, karnevalståg och cirkus (med lokala förmågor).

Det är nog ingen överdrift att tala om succé. Det var stor uppslutning från de som bor i området. Naturligtvis hade det fina vädret en grundläggande betydelse, men också festens fantasi-fulla innehåll. Inte minst områdets latinamerikaner gjorde stor insats. Bananfesten blev en förening av svenska musikfest- och

latinamerikanska karnevalstraditioner. Det är säkert många på Ö Torn, inte minst barnen, som redan ser fram mot nästa års(?) Bananfest...

Banankungen Gösta

sig dispositionen av stora ytor är i sig en demonstration av social makt. Där hjälper det inte med förklaringar att allmänheten är välkommen att spatsera mellan banorna. I allmänhetens bild är Kungsmarken golfarnas exklusiva område, allmänheten är rädd att få bollar i huvudet, allmänheten känner sig inte välkommen hit. Och det är inte allmänheten som sitter och dricker starköl i golfarnas klubbhus.

Nu liksom i tidig medeltid berättar själva landskapets utseende om klasskillnader och ett klassamhälle. Men vi vill inte vänta till socialismen med att få ut den privilegierade överklassen härifrån. Redan idag ställer vi kravet:

FOLKET I LUND BEHÖVER KUNGSMARKEN! BORT MED GOLFARNA!

ROYAL ZOO

Karl XI gatan 19
Tfn 13 02 45

BIO 16. »Kristoffers hus» fre 22.5 kl 19 Dalbygården, Dalby, sön 24.5 kl 18 Ugglegården, S Sandby. PUB SPARTA. Buddy Guy and Junior Wells band & Bluesblocket lör 23.5 kl 22.

FOLKAMPANJEN. Öppet möte sön 24.5 kl 19.30, Bankg. 14.

STADSTEATERN. Familjekonsert ons 27.5 kl 19, Lunds stadshall.

TYSTA MARI. Tysta Mari själv ons 27.5 kl 19, biblioteket cirkelrum.

BOLIVIA. Fest, mat diabilder, folkmusik och dans lör 23.5 kl 19, Folkets hus.

BLASORKESTERN. Rep sön 24.5 kl 15.

REDAKTIONSUTSKOTT: Kristina Lanthén, Jan Hinderson, Eva Almqvist

KONTAKTREDAKTÖR:
Lars Borgström tel: 131975